

Anonymiseret version

Oversættelse

C-136/20 – 1

Sag C-136/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

12. marts 2020

Forelæggende ret:

Zalaegerszegi Járásbíróság (distriktsdomstolen i Zalaegerszeg, Ungarn)

Afgørelse af:

12. marts 2020

Part i sagen:

LU

[Udelades]

AFGØRELSE

Retten **udsætter** den procedure, der er indledt mod LU med henblik på fuldbyrdelse af en bødestraf eller en anden økonomisk forpligtelse, og forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål **til præjudiciel afgørelse**:

- 1) Skal reglen i artikel 5, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe, fortolkes således, at myndigheden i fuldbyrdelsesstaten ikke har nogen supplerende beføjelser til at nægte fuldbyrdelsen, såfremt udstedelsesstaten har angivet en af de i bestemmelsen opregnede former for adfærd, og at den derfor skal fuldbyrde [afgørelsen om bødestraf]?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan myndigheden i fuldbyrdelsesstaten da gøre gældende, at den i udstedelsesstatens afgørelse angivne adfærd ikke stemmer overens med den adfærd, der er beskrevet i opregningen?

[Udelades] [nationale processuelle betragtninger]

SAGENS BAGGRUND

Zalaegerszegi Járásbíróság (distriktsdomstolen i Zalaegerszeg, Ungarn) behandler en procedure vedrørende fuldbyrdelse af en bødestraf eller en anden økonomisk forpligtelse mod LU, som er ungarsk statsborger, på grundlag af en anmodning [udelades] fremsat af Bezirkshauptmannschaft Weiz (administrativ myndighed i distriktet Weiz, Østrig) til denne ret den 27. januar 2020 inden for rammerne af en procedure iværksat i medfør af kapitel IX/C i az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (ungarsk lov nr. CLXXX af 2012 om samarbejde i straffesager mellem EU-medlemsstaterne).

1.

1.1. Faktiske omstændigheder

Den administrative myndighed i distriktet Weiz pålagde den ungarske statsborger LU en bødestraf på 80 EUR ved afgørelse [udelades] af 6. juni 2018, som blev endelig den 1. januar 2019, som følge af, at LU, i sin egenskab af indehaver af køretøjet med indregistreringsnummer [udelades], ikke inden for en frist på to uger efter at være blevet anmodet om at oplyse navnet på føreren af køretøjet, havde angivet, hvem der førte og parkerede det nævnte køretøj den 28. december 2017 kl. 14.21 i Gleisdorf kommune [Østrig].

Med henblik på fuldbyrdelse af den pålagte bødestraf har myndigheden i den nævnte medlemsstat fremsendt den endelige afgørelse samt den attestformular, der findes i bilaget til Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (herefter »rammeafgørelsen«) til Zalaegerszegi Járásbíróság, som er den kompetente retsinstans.

1.2. Relevante EU-retlige forskrifter

Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte

»Rådet for Den Europæiske Union har –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

[Betragtninger]

[...]

(2) Princippet om gensidig anerkendelse bør anvendes på bødestraffe, der idømmes af retlige eller administrative myndigheder, med henblik på at lette fuldbyrdelsen i en anden medlemsstat end den, hvor bøden pålægges.

[...]

(4) Denne rammeafgørelse bør også omfatte bødestraffe, der er idømt for færdselsforseelser.

(5) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...].

[...]

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) »afgørelse«: en endelig afgørelse, der pålægger en fysisk eller juridisk person en bødestraf, for så vidt afgørelsen er truffet af:
  - i) en domstol i udstedelsesstaten, for en handling, der er strafbar efter udstedelsesstatens lovgivning
  - ii) en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, for en handling, der er strafbar efter udstedelsesstatens lovgivning, forudsat at den pågældende person har haft lejlighed til at få sagen prøvet ved en domstol med kompetence i navnlig straffesager
  - iii) en anden myndighed i udstedelsesstaten end en domstol, for handlinger, der er strafbare i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, i og med de er overtrædelser af almindelige retsregler, forudsat at den pågældende person har haft lejlighed til at få sagen prøvet ved en domstol med kompetence i navnlig straffesager
  - iv) en domstol med kompetence i navnlig straffesager og vedrører en afgørelse som omhandlet i nr. iii)
- b) »bødestraf«: pligten til at betale:

- i) et beløb, som det ved afgørelse pålægges en person at betale på grund af domfældelse for begåelse af en strafbar handling

[...]

- c) »udstedelsesstaten«: den medlemsstat, hvor en afgørelse som defineret i denne rammeafgørelse er truffet
- d) »fuldbyrdesstaten«: den medlemsstat, til hvilken en afgørelse med henblik på fuldbyrdelse er blevet fremsendt.

[...]

Artikel 5

Anvendelsesområde

1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning medfører anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed, hvis de er strafbare i udstedelsesstaten:

[...]

- overtrædelse af bestemmelser i færdselslovgivningen, herunder overtrædelse af køre- og hviletidsbestemmelser og bestemmelser om transport af farligt gods

[...]

Artikel 7

Grunde til at undlade anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, hvis den i artikel 4 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuldt udfærdiget eller er i åbenlys uoverensstemmelse med afgørelsen.

[...]

3. I de i stk. 1 og stk. 2, litra c) og g), omhandlede tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden den beslutter ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse enten helt eller delvist, og beder den om nødvendig meddele alle fornødne yderligere oplysninger straks.

[...]«

1.3. Relevante nationale retsforskrifter og retspraksis

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (lov nr. CLXXX af 2012 om samarbejde i straffesager mellem EU-medlemsstaterne)

§ 109

»1. Medmindre andet fremgår af denne lov, har strafferetlige domme afsagt i andre medlemsstater samme virkning som de domme, der afsiges af ungarske domstole, og i forbindelse med de strafferetlige procedurer, der måtte blive iværksat efter, at der er afsagt dom i en anden medlemsstat, skal disse domme tages i betragtning af den retsinstans, som behandler sagen, af anklagemyndigheden og af den myndighed, der er ansvarlig for efterforskningen.

[...]

§ 112

»Ved retlig bistand med hensyn til fuldbyrdelse forstås:

[...]

c) retlig bistand med hensyn til fuldbyrdelse af bødestraffe eller andre økonomiske forpligtelser [...]

[...]

§ 113

»Fuldbyrdelsen af den pågældende straf eller foranstaltning behandles i det omfang, der er grundlag for at tage hensyn til den dom, der er afsagt i en anden medlemsstat.«

§ 140/A

»[...]

3. For så vidt angår de former for strafbare forhold, som er opregnet i bilag nummer 12, kan retten ikke nægte at fuldbyrde den bødestraf, der er blevet pålagt af en anden medlemsstat, med den begrundelse, at den af den pågældende medlemsstat afsagte sanktionsafgørelse ikke kan tages i betragtning på grund af manglende opfyldelse af kravet vedrørende dobbelt strafbarhed.

4. Indholdet i stk. 3 finder tilsvarende anvendelse i de tilfælde, hvor myndigheden i den anden medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en bødestraf pålagt i den pågældende medlemsstat i forbindelse med en handling, der udgør en administrativ overtrædelse i samme medlemsstat.

[...]«

[Tidligere § 148]

»[...]

4. Retten fastsætter i sin afgørelse det beløb, der skal være omfattet af fuldbyrdelsen, mens opkrævningen og inddrivelsen heraf foretages af den økonomiske afdeling i det justitskontor, der henhører under den respektive törvéneyszék (ret i første instans).

[...]«

1.4. Behovet for en fortolkning af EU-retten i den foreliggende sag

Fuldbyrdelsen af en bødestraf, som er pålagt af en myndighed i en anden medlemsstat, behandles af en domstol, når den pågældende straf er blevet pålagt som følge af en lovovertrædelse (i henhold til lovgivningen i udstedelsesstaten eller i henhold til ungarsk ret), eller når den adfærd, der er blevet sanktioneret af den anden medlemsstat, hverken udgør en lovovertrædelse eller en administrativ overtrædelse efter ungarsk ret.

Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen har i talrige dokumenter fremhævet trafikikkerhedens vigtighed og deres interesse i at fremme den effektive virkning af de sanktioner, der straffer overtrædelser af færdselsloven. Det bemærkes endvidere i disse dokumenter, at bødestraffe, der pålægges for bestemte overtrædelser af færdselslovgivningen, almindeligvis ikke bliver fuldbyrdet, når overtrædelserne er begået med et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat end den, hvori overtrædelsen blev begået.

I sag C-671/18 fastslog Den Europæiske Unions Domstol, at den kompetente myndighed i fuldbyrdesmedlemsstaten ikke kan afslå anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om pålæggelse af en bødestraf for overtrædelser af færdselslovgivningen, når en sådan sanktion er blevet pålagt den person, i hvis navn det pågældende køretøj er indregistreret, på grundlag af en ansvarsformodning, som er fastsat i den udstedende medlemsstats nationale lovgivning, forudsat at denne formodning kan afkræftes. I sag C-60/12 bemærkede Domstolen ligeledes, at rammeafgørelsens anvendelsesområde i henhold til dens artikel 5, stk. 1, omfatter de lovovertrædelser, der vedrører overtrædelse af bestemmelser i færdselslovgivningen.

Formålet med det objektive ansvar – som ligeledes anvendes i ungarsk ret – er at undgå, at retsstridig adfærd forbliver ustraffet, alene som følge af at den faktiske gerningsmand ikke er kendt. Denne ansvarsmodel giver køretøjets indehaver mulighed for at vælge mellem at angive navnet på den faktiske fører eller selv at

påtage sig den (i givet fald begrænsede) straf, der anvendes på overtrædelser af færdselslovgivningen.

I de ovennævnte betragtninger henvises der imidlertid udtrykkeligt til overtrædelser af bestemmelser i færdselslovgivningen, og køretøjets indehaver, som pålægges en straf på grundlag af det objektive ansvar, bliver tilmed straffet (som konsekvens heraf) som følge af en overtrædelse af bestemmelserne i færdselslovgivningen.

Det fremgår af den anmodning, der er genstand for den foreliggende sag, at myndigheden i den anden medlemsstat har anvendt en bødestraf som følge af, at køretøjets indehaver, på trods af myndighedens påkrav, ikke har oplyst, hvem der førte det pågældende køretøj på det tidspunkt, hvor overtrædelsen blev begået. I dette tilfælde er det i virkeligheden en ulydighed mod myndigheden, der ligger til grund for straffen. Det er tvivlsomt, om denne adfærd udgør en overtrædelse af færdselslovgivningen, herunder en overtrædelse af køre- og hviletidsbestemmelserne og bestemmelserne om transport af farligt gods, eller om der er tale om en adfærd, som går ud over denne kategori, hvorved undersøgelsen vil kunne lede til den konklusion, at den nævnte adfærd ikke stemmer overens med den adfærd, der er omhandlet i rammeafgørelsen.

Det er denne rets opfattelse, at den adfærd, der i den foreliggende sag er blevet straffet ved afgørelsen fra den anden medlemsstat, ikke udgør en overtrædelse af færdselslovgivningen, herunder en overtrædelse af køre- og hviletidsbestemmelserne og bestemmelserne om transport af farligt gods, men at der derimod alene er tale om en manglende efterlevelse af myndighedens påkrav. Følgelig kan den ikke henføres under den type adfærd, der er undtaget fra kontrollen af dobbelt strafbarhed, hvorfor en sådan kvalifikation af den adfærd, der er sanktioneret ved den anden medlemsstats afgørelse, efter denne rets opfattelse vil udgøre en for bred fortolkning af EU-retten, som ikke er i overensstemmelse med rammeafgørelsens oprindelige formål.

I henhold til artikel 267 TEUF har Den Europæiske Unions Domstol kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af traktaterne. Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

[Udelades]

[Udelades] [nationale processuelle betragtninger]

Zalaegerszeg, den 12. marts 2020

[Udelades] [underskrift, afgørelse, som har fået retskraft, dato og underskrift]